НЕ ТОПОЛЮ ВИСОКУЮ

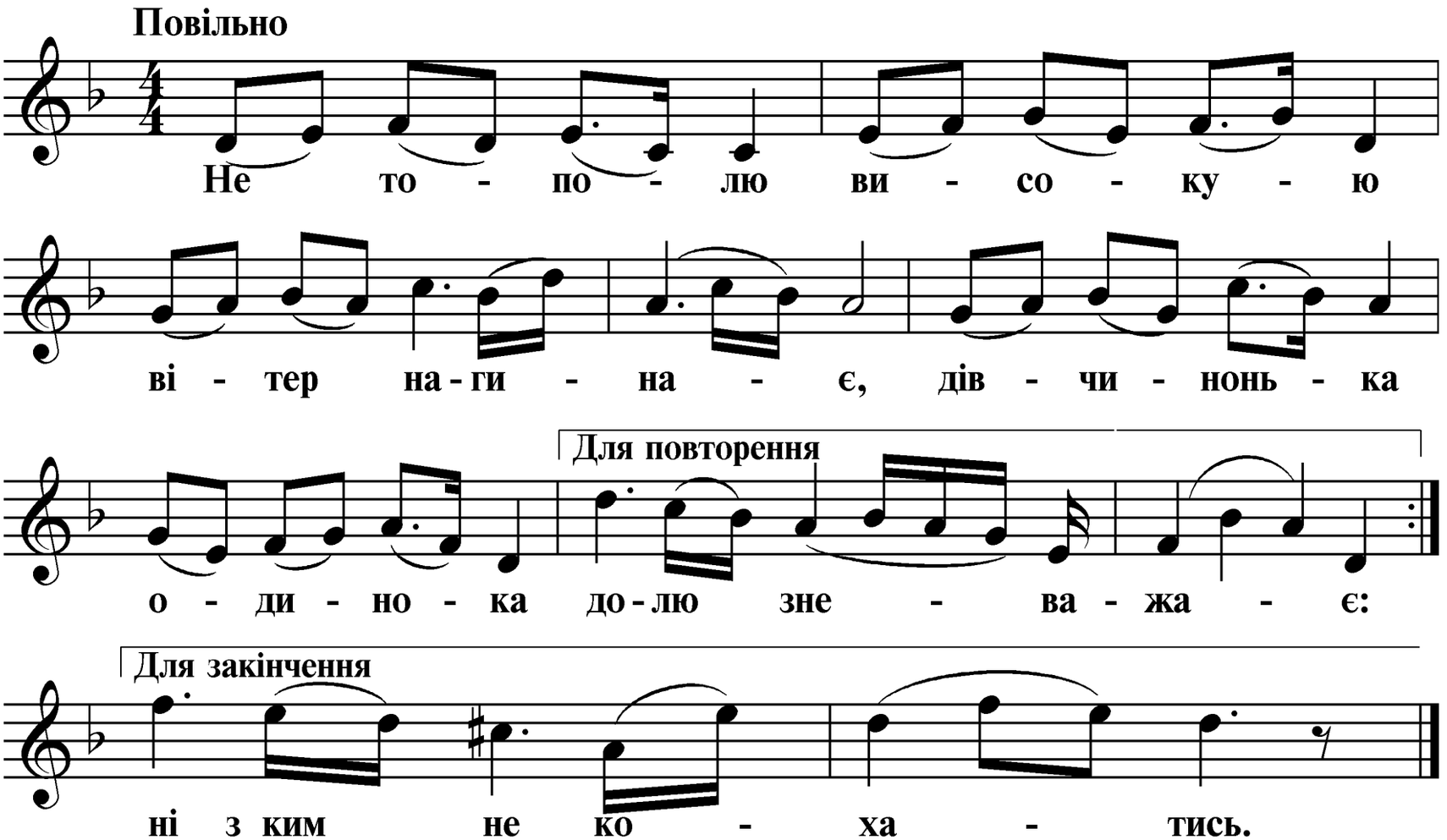

Не тополю високую
Вітер нагинає,
Дівчинонька одинока
Долю зневажає:

— Бодай тобі, доле,
В морі утопитись,
Що не даєш мені й досі
Ні з ким полюбитись.

Як дівчата цілуються,
Як їх обнімають,
І що тоді їм діється,
Я й досі не знаю,

І не знатиму. Ой мамо,
Страшно дівувати!
Увесь свій вік дівувати,
Ні з ким не кохатись.